

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8205/2021
07.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Тајјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милосав Стојиљковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., са боравиштем у ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Лазић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2615/21 од 16.09.2021. године, у седници већа одржаној 07.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2615/21 од 16.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 322/19 од 22.06.2021. године, у ставу првом изреке, обавезане су тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова солидарно исплате износ од 200.000,00 динара са затезном каматом почев од 22.06.2021. године, као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезане су тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха солидарно исплате износ од 150.000,00 динара, са затезном каматом почев од 22.06.2021. године као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим, обавезане су тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због наружености солидарно исплате износ од 140.000,00 динара са затезном каматом почев од 22.06.2021. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезане су тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због умањења опште животне активности солидарно исплате износ од 350.000,00 динара са затезном каматом почев од 22.06.2021. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом петим изреке, обавезане су тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због плаћања партиципације исплате износ од 7.112,00 динара са затезном каматом почев од 22.06.2021. године до исплате. Ставом седмим изреке, обавезане су тужене да тужиоцу на име трошкова поступка солидарно исплате износ од 309.042,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2615/21 од 16.09.2021. године, у ставу првом, одбијена је жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Неготину П 322/19 од 22.06.2021. године у ставовима првом, другом и петом изреке. Иста пресуда

преиначена је у ставу трећем, четвртном и шестом изреке, тако што су обавезане тужене да тужиоцу на име нематеријалне штете због наружености исплате солидарно износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.06.2021. године до исплате, док се за већи износ до досуђеног првостепеном пресудом од 140.000,00 динара тужбени захтев одбија. Обавезане су тужене да тужиоцу на име нематеријалне штете због умањења опште животне активности исплате солидарно износ од 180.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.06.2021. године до исплате, док се за већи износ до досуђеног првостепеном пресудом од 350.000,00 динара тужбени захтев одбија. Ставом четвртим изреке, обавезане су тужене да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 293.071,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је основан за причињену нематеријалну и материјалну штету тужиоцу насталу услед саобраћајне незгоде јер је друготужена одговорна сагласно одредби члана 160. став 3. Закона о облигационим односима, обзиром да је она у време критичног догађаја имала пуних 14 година, док се одговорност тужене ББ заснива на објективној одговорности у смислу члана 165. став 4. Закона о облигационим односима, услед чега се ради о солидарној одговорности тужених у складу са одредбом члана 166. наведеног закона. Применом одредбе члана 200. Закона о облигационим односима досуђени су износи нематеријалне штете по траженим основима, као и материјалне штете. Нижестепени судови су ценили истакнут приговор застарелости потраживања, те закључили да је неоснован, а сагласно одредби члана 13. Закона о парничном поступку. О тужиоцевом захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијским наводима указује се на по схватању ревидента погрешну примену материјалног права од стране нижестепених судова, што само по себи није разлог за изузетну дозвољеност ревизије. Ревидент не указује на друге правноснажне судске одлуке у којима је у истој чињеничној правној ситуацији другачије одлучено. Ревизијски наводи нису правно релевантан основ за прихватање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1 Закона о парничном поступку.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 31.07.2012. године, а побијана другостепена пресуда донета је 16.09.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 617.112,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**